ainete järelevalve alal tuleb pidada uute sundmääruste maksmapanemist piima- ja piimasaaduste turustamise (RT 38 — 1936), joogiveekaevude (RT 37 — 1936) ning liha- ja lihasaaduste müügi (RT 39 — 1936) kohta. Esimene neist näeb ette suurenenud tervishoidlikke nõudeid piimapoodide kohta ning sisaldab piima- ja piimasaaduste lahtise müügi keeldu turul. Teine sundmäärus korraldab joogiveekaevude küsimust, nähes ette, et veevärgi piirkonnas tervishoiunõuetele mittevastavat joogivett andvad kaevud kuuluvad sulgemisele või ümberehitamisele ühe aasta kestel, arvates sundmääruse ilmumise ajast; joogivete omaduste kindlaks tegemiseks teostati aasta jooksul suuremal arvul (242) joogiveeproovide uurimist, neist 213 majaomanike ülesandel joogivete kohta maksva sundmääruse alusel. Peale selle on uuritud üldiselt harva ettetulevaid, kuid Tartus mõnedes kohtades esinevaid nn. alkaalseid veesi, mis sisaldavad palju naatriumbikarbonaati. Liha- ja lihasaaduste müügi sundmäärus püstitab uusi ajakohaseid tervishoiunõudeid nimetatud saaduste turustamise kohta.

Uus sundmäärus liha- ja lihasaaduste müügi kohta Tartus on tunduvalt täielikum senini kehtinud sundmäärusest. Kui endine määrus sisaldas ainult 9 paragrahvi, siis uues määruses on neid 33. Senine sundmäärus korraldas ainult liha ja lihasaaduste vedu Tartu linnas. Uus sundmäärus normeerib peale liha veo veel liha üldist järelevaatust ja sisaldab eeskirju lihakauplustes liha hoiu ja liha turustamisega tegutsevate isikute kohta, samuti ka eeskirju lihakaupluse ruumide ja sisseseade kohta.

Toiduainete järelevalvet muudeti intensiivsemaks suuremas ulatuses analüüsimiseks proovide võtmisega, peale selle kui oli loodud erikokkulepe analüüside tegemiseks Ülikooli Tervishoiu Instituudiga, milleks ka suurem summa Tervishoiuosakonna eelarvesse võeti. Peale Ülikooli Tervishoiu Instituudi tegi toiduainete analüüsi ka tervishoiuarst osakonna juures asuvas laboratooriumis.

1936. a. 31. detsembriks oli Tartu linnas registreeritud tööstuste arv järgmine (sulgudes 1935. a. 31. dets. arvud): suurtööstusi 31 (31), kesktööstusi 134 (192), väiketööstusi 1 161 (400). Nagu need arvud näitavad, on aasta jooksul suurel määral juurde registreeritud väiketööstusi. Viimane asjaolu on seletatav sellega, et 1936. a. algul (RT 2 — 1936) pandi kehtima sundmäärus väike- ja käsitööstusettevõtete registreerimise kohta Tartus, mis kohustas registreeruma kõik väike- ja käsitööstusettevõtted. Iga registreerimispalve puhul korraldati paiklik ülevaatus ning registrisse kandmine otsustati tööstuskomisjonis, millest võttis osa ka tervishoiuarst. Kui väiketööstused asusid ruumides, mis

Tartu V, lk. 50